

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT

Rundskriv

Utlendingsdirektoratet,
Utlendingsnemnda

Nr.
G-03/2018

Vår ref
17/6448

Dato
22.01.2018

G-03/2018 – Ikrafttredelse av endringer i utlendingsforskriften §§ 8-8 og 8-8 a (oppholdstillatelse til enslige, mindreårige asylsøkere)

Justis- og beredskapsdepartementet vedtok 22. januar 2018 endringer i forskrift 15. oktober 2009 nr. 1286 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften, utlf.). Endringene trer i kraft 1. februar 2018.

Det er gjort endringer i utlf. § 8-8 om tidsbegrenset oppholdstillatelse til enslige, mindreårige asylsøkere over 16 år som får opphold på grunn av mangel på forsvarlig omsorg ved retur. I nytt annet og tredje ledd gis det føringer for vurderingen av om det skal gis en tidsbegrenset tillatelse frem til fylte 18 år eller en tillatelse uten slik tidsbegrensning, jf. utlendingsloven (utl.) § 38. I annet ledd er det inntatt en liste med momenter som skal vektlegges i en helhetsvurdering av hva slags tillatelse som skal gis, og i tredje ledd synliggjøres det at det skal være forsvarlig ut fra hensynet til barnets beste å gi en tidsbegrenset tillatelse. Det er også vedtatt en ny midlertidig bestemmelse i utlf. § 8-8 a, som innebærer at en nærmere avgrenset gruppe enslige, mindreårige asylsøkere som har fått tidsbegrenset oppholdstillatelse etter utlf. § 8-8, får rett til ny behandling. Dette rundskrivet gir veiledning for hvordan de nye bestemmelsene skal forstås og anvendes.

Forskriftsendringene og rundskrivet her erstatter departementets instruks GI-02/2017 – *Instruks om praktisering av utlendingsloven § 38, jf. utlendingsforskriften § 8-8 – enslige, mindreårige asylsøkere mellom 16 og 18 år som kan henvises til internflukt*. Dette innebærer blant annet at føringen i denne instruksen om at manglende nettverk og/eller ressurser til å klare seg i internfluktområdet, samt sosiale og humanitære

forhold ved retursituasjonen, *ikke alene* kan begrunne at det gis en «vanlig» oppholdstillatelse etter utl. § 38, ikke lenger gjelder. Dette er momenter som vil inngå i den foran nevnte helhetsvurderingen.

De nye forskriftsbestemmelsene har ikke vært på alminnelig høring, da dette ble ansett åpenbart unødvendig, jf. forvaltningsloven § 37 fjerde ledd bokstav c. Det vises til at saken allerede har vært behandlet i Stortinget, og at det er viktig med rask ikrafttredelse.

1. BAKGRUNN

Bakgrunnen for at Justis- og beredskapsdepartementet nå har gjort endringer i utlendingsforskriften er Stortingets vedtak 14. november 2017. I forbindelse med behandlingen av Dokument 8: 56 S (2017–2018) traff Stortinget fire anmodningsvedtak knyttet til oppholdstillatelse til enslige, mindreårige asylsøkere.

Anmodningsvedtak nr. 23 (2017–2018) lyder:

«Stortinget ber regjeringen oppheve GI-02/2017 - Instruks om praktisering av utlendingsloven § 38, jf. utlendingsforskriften § 8-8 - enslige, mindreårige asylsøkere mellom 16 og 18 år som kan henvises til internflukt.»

Anmodningsvedtak nr. 24 (2017–2018) lyder:

«Stortinget ber regjeringen så raskt som mulig sørge for at mangel på omsorgspersoner, nettverk og/eller ressurser til å etablere seg i internfluktområdet skal ha betydning ved vurderingen av om det for enslige mindreårige asylsøkere skal gis ordinær tillatelse etter utlendingsloven § 38.»

Anmodningsvedtak nr. 25 (2017–2018) lyder:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at alle saker med vedtak fra og med 1. oktober 2016 og frem til i dag, som gjelder enslige mindreårige asylsøkere som er henvist til internflukt og som har fått midlertidig opphold, blir vurdert på nytt. Instruks GI-02/2017 - Instruks om praktisering av utlendingsloven § 38, jf. utlendingsforskriften § 8-8 - enslige, mindreårige asylsøkere mellom 16 og 18 år som kan henvises til internflukt, oppheves med virkning for vurderingen av disse sakene. Endringen, om at mangel på omsorgspersoner, nettverk og/eller ressurser til å etablere seg i internfluktområdet skal ha betydning ved vurderingen av om det for enslige mindreårige asylsøkere skal gis ordinær tillatelse etter utlendingsloven § 38, skal gis virkning for vurderingen av disse sakene.»

Anmodningsvedtak nr. 26 (2017–2018) lyder:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at alle saker med vedtak fra og med 1. oktober 2016 og frem til i dag, som gjelder enslige mindreårige asylsøkere som er henvist til internflukt og som har fått midlertidig opphold, ikke effektueres før sakene er behandlet på nytt.»

2. NY BETEGNELSE PÅ TILLATELSER ETTER UTLF. § 8-8

For klarere å skille oppholdstillatelse etter utlf. § 8-8 fra andre tillatelser, har departementet valgt å innføre en ny betegnelse på denne tillatelsen; «tidsbegrenset» oppholdstillatelse, jf. endringen i bestemmelsens tittel. Det vises til at det også er andre grunnlag i utlendingsloven for å gi en «begrenset» tillatelse, samt at førstegangstillatelser etter loven er «midlertidige». Det typiske for en tillatelse etter utlf. § 8-8 er at den er gjort *tidsbegrenset*, med varighet slik at den gjelder til utlendingen fyller 18 år.

3. NYE REGLER FOR FREMTIDIGE SAKER

3.1 Gjeldende rett

Dersom utlendingsmyndighetene finner at en asylsøker ikke har beskyttelsesbehov, skal de av eget tiltak vurdere om det er grunnlag for å gi oppholdstillatelse etter utl. § 38, jf. utl. § 28 syvende ledd. Etter utl. § 38 *kan* det gis oppholdstillatelse dersom det foreligger sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til riket. Etter bestemmelsens annet ledd skal det foretas en totalvurdering av saken. I annet ledd bokstav a til d er det angitt momenter som kan vektlegges ved denne vurderingen. Oppstillingen er ikke uttømmende. I bokstav a slås det fast at det kan legges vekt på om «utlendingen er enslig mindreårig uten forsvarlig omsorg ved retur». Videre skal hensynet til barnets beste være et grunnleggende hensyn i saker som berører barn, og barn kan få oppholdstillatelse selv om situasjonen ikke har et slikt alvor at det ville blitt gitt tillatelse til en voksen, jf. tredje ledd. Etter fjerde ledd kan det legges vekt på innvandringsregulerende hensyn. Eksempler på slike hensyn er nevnt i fjerde ledd bokstav a til d. Heller ikke denne oppstillingen er uttømmende. En tillatelse etter utl. § 38 kan som utgangspunkt fornyes og danne grunnlag for permanent oppholdstillatelse og familieinnvandring. I visse tilfeller kan det imidlertid gjøres unntak fra dette, jf. bestemmelsens femte ledd.

Utlendingsforskriften § 8-8 er hjemlet i utl. § 38. Etter utlf. § 8-8 kan det gis oppholdstillatelse frem til fylte 18 år til enslige, mindreårige asylsøkere som har fylt 16 år på vedtakstidspunktet og som ikke har annet grunnlag for opphold enn at norske myndigheter anser at vedkommende er uten forsvarlig omsorg ved retur. Tillatelsen kan ikke fornyes og danner heller ikke grunnlag for familiegjening.

Forskriftens § 8-8 er en videreføring av tidligere utlendingsforskrift av 1990 § 21 tredje ledd. Bestemmelsen trådte i kraft 1. mai 2009. I ikrafttredelsesrundskriv A-63/2009 vedlegg 8 uttales følgende:

«Bakgrunnen for bestemmelsen i utlendingsforskriften 1990 § 21 tredje ledd, var den store økningen i ankomstene av enslige mindreårige asylsøkere. En del av disse søkerne har ikke annet grunnlag for opphold i Norge enn at de er mindreårige og norske myndigheter ikke finner omsorgsperson i hjemlandet. Hadde disse søkerne vært myndige, ville de fått avslag på søknaden om beskyttelse. Departementet mener at en bør søke å forebygge at barn som

ikke har beskyttelsesbehov sendes til Norge, kanskje av økonomiske grunner. Mindreårige som er over 16 år når søknaden avgjøres, vil være kort tid i Norge før de er myndige og vil som regel ha sin største tilknytning til hjemlandet. Dersom manglende omsorgsperson er det eneste grunnlaget for at søkeren får innvilget opphold, bør søkeren returnere til hjemlandet når vedkommende er myndig.

Forutsatt en saksbehandlingstid i UDI på ca. seks måneder, vil det bety at søkere som er 15 ½ år på søknadstidspunktet vil være omfattet av bestemmelsen i § 8-8. Dersom det i saker der søkeren er yngre enn 15 ½ år på søknadstidspunktet er brukt mer enn seks måneder til saksbehandlingen, må det vurderes hvorvidt søkeren likevel ikke skal omfattes av bestemmelsen. Departementet bemerker at vurderingen skal knyttes opp til forvaltningsloven § 11a om at forvaltningen skal forberede og avgjøre saker «uten ugrunnet opphold». Dette er et utpreget skjønnsmessig begrep, og hva som i det enkelte tilfellet vil være en forsvarlig saksbehandlingstid vil variere med sakens art og omfang, tilgjengelige ressurser mv.

Bestemmelsen gir anvisning på en skjønnsvurdering av om det skal gis midlertidig tillatelse eller ikke og dette vil bero på en konkret helhetsvurdering hvor flere forhold kan spille inn. Hensynet til barnets beste skal alltid vurderes og være et grunnleggende hensyn. Søkerens alder kan også tillegges vekt. Det skal mindre til for å falle ned på at en midlertidig tillatelse ikke bør gis der søkeren nettopp er fylt 16 år enn for en søker som er 17 ½. Helsemessige problemer som ikke er av tilstrekkelig alvorlig karakter til i seg selv å gi grunnlag for opphold, vil også kunne være et moment i skjønnsvurderingen. Videre kan søkers tilknytning til hjemlandet vektlegges, herunder om vedkommende har vært lenge borte fra sitt hjemland før ankomst til Norge.

Det presiseres at bestemmelsen gjelder førstegangs tillatelser. Søker som er mellom 15 og 16 år på vedtakstidspunktet og får en ordinær oppholdstillatelse etter lovens § 38, ledd, vil ved fornyelse etter fylte 16 år ikke kunne gis en midlertidig tillatelse etter denne bestemmelsen.»

3.2 Endringer i utlf. § 8-8

3.2.1 Utlf. § 8-8 annet ledd

I utlf. § 8-8 annet ledd er det inntatt en liste med momenter som skal vektlegges i vurderingen av om det skal gis en «vanlig» oppholdstillatelse etter utl. § 38 (ordinær tillatelse etter bestemmelsens første ledd eller begrenset tillatelse etter femte ledd) eller en tidsbegrenset tillatelse etter utlf. § 8-8. Oppstillingen er ikke ment å være uttømmende, men den synliggjør i forskrifts form relevante momenter som skal inngå i en helhetsvurdering. Som nevnt innledningsvis gjelder ikke lenger instruks GI-02/2017. At denne instruksen nå bortfaller innebærer at manglende nettverk og/eller ressurser til å klare seg i internfluktområdet, samt sosiale og humanitære forhold ved retursituasjonen igjen *alene kan* begrunne at det gis en «vanlig» oppholdstillatelse etter utl. § 38. For øvrig er forskriftsfestingen av relevante momenter ikke ment å innebære endring av praksis.

I det følgende knyttes det noen kommentarer til de enkelte momentene i utlf. § 8-8 annet ledd. Det bemerkes at det er nær sammenheng mellom flere av momentene, og at de til dels kan være overlappende. Det understrekes at det skal foretas en helhetsvurdering, og som utgangspunkt vil derfor ett moment i seg selv ikke ha avgjørende betydning for om tillatelsen skal tidsbegrenses eller ikke. UDI og UNE må ta stilling til hvilken vekt de ulike momentene skal tillegges i den enkelte sak, og foreta en konkret helhetsvurdering av om det skal gis oppholdstillatelse etter utlf. § 38 i stedet for en tidsbegrenset tillatelse etter utlf. § 8-8.

Bokstav a: Barnets alder

I utgangspunktet skal det mindre til for å falle ned på at det skal gis en «vanlig» tillatelse etter utlf. § 38 til et barn som nettopp er fylt 16 år enn til et barn som er 17 ½ år, jf. også A-63/2009 vedlegg 8. Individuelle forhold ved det enkelte barn kan imidlertid tilsi at en person som nærmer seg 18 år er mer sårbar enn en 16-åring. Utlendingsmyndighetene må derfor foreta en konkret vurdering i den enkelte sak.

Bokstav b: Hvilke språk barnet snakker

Det skal legges vekt på om barnet snakker norsk, hjemlandets språk og ev. andre språk. Dersom barnet for eksempel har vokst opp i et tredjeland og ikke snakker hjemlandets språk, vil retursituasjonen normalt være mer krevende enn om barnet snakker hjemlandets språk flytende.

Bokstav c: Barnets fysiske og psykiske helsesituasjon

Barnets psykiske og fysiske helsesituasjon er også av betydning. Det vises til at barn generelt er mer sårbare enn voksne, og at terskelen for å gi tillatelse til barn derfor er lavere, jf. lovens § 38 tredje ledd. Helsemessige problemer som ikke er av tilstrekkelig alvorlig karakter til i seg selv å gi grunnlag for opphold, vil være et moment i helhetsvurderingen av om tillatelsen skal tidsbegrenses, jf. også A-63/2009 vedlegg 8. Det presiseres at helselidelser må dokumenteres med attest fra lege eller annet helsepersonell.

Bokstav d: Barnets behov for stabilitet og kontinuitet

Alle barn har behov for stabilitet og kontinuitet. Dette kan imidlertid ikke i seg selv være nok til at en tillatelse ikke gjøres tidsbegrenset. Men dersom barnet har et *særlig* behov for stabilitet og kontinuitet, for eksempel som følge av det har vært på flukt over lang tid og/eller bodd mange ulike steder, vil det kunne tale for at tillatelsen ikke tidsbegrenses. Momentet må særlig sees i sammenheng med barnets alder.

Bokstav e: Barnets tilknytning til familie, venner og nærmiljø i hjemlandet og i Norge

I og med at det er snakk om enslige, mindreårig asylsøkere, siktes det med «familie» her hovedsakelig til slektninger som ikke har den daglige omsorgen for barnet. Nær tilknytning til familie, venner og nærmiljø i Norge er et moment som taler for at det gis oppholdstillatelse som ikke er tidsbegrenset. Dette vil særlig gjelde dersom den enslige, mindreårige asylsøkeren har egne barn eller dersom han/hun har «ansvar» for yngre søsken som også er i Norge. Motsatt vil nær tilknytning til familie, venner og nærmiljø i hjemlandet som utgangspunkt gjøre det lettere å returnere.

Bokstav f: Barnets omsorgssituasjon i Norge

Når det gjelder omsorgssituasjonen i Norge, skal det blant annet sees hen til om barnet er avhengig av hjelp fra offentlige instanser, utover normal oppfølging i mottak.

Bokstav g: Den sosiale og humanitære situasjonen ved retur

Hensynet til ivaretagelse av barnets grunnleggende rettigheter ved retur skal vurderes. Dette kan eksempelvis være knyttet til tilgang til grunnleggende helsetjenester, vern mot vold mv. Det bemerkes at økonomisk nød, boligmangel, mangel på infrastruktur mv. som hovedregel ikke i seg selv vil kunne gi grunnlag for «vanlig» oppholdstillatelse etter utl. § 38, men dette er momenter som inngår i en helhetsvurdering av om det skal gis en tidsbegrenset tillatelse etter utl. § 8-8.

Bokstav h: Om barnet henvises til internflukt og mangler omsorgspersoner, nettverk eller ressurser til å etablere seg i internfluktområdet

Dersom en enslig, mindreårig asylsøker fyller vilkårene for beskyttelse etter en vurdering av retursituasjonen på hjemlandet, må utlendingsmyndighetene vurdere om vedkommende kan få effektiv beskyttelse i andre deler av hjemlandet, jf. utl. § 28 femte ledd. Dersom utlendingsmyndighetene mener at det finnes et trygt og tilgjengelig internfluktområde for vedkommende, skal det vurderes om det kan gis oppholdstillatelse etter utl. § 38. Retursituasjonen skal da vurderes opp mot internfluktområdet. At et barn henvises til internflukt er ikke i seg selv tilstrekkelig til at tillatelsen ikke kan tidsbegrenses. Mangel på omsorgspersoner, nettverk eller ressurser til å etablere seg i internfluktområdet vil imidlertid kunne tilsi at tillatelsen ikke tidsbegrenses. Dette innebærer en endring sammenliknet med instruks GI-02/2017, som ga uttrykk for at slike forhold ikke alene skulle kunne begrunne at det ble gitt tillatelse etter utl. § 38. Vurderingen må videre sees i sammenheng med for eksempel barnets alder og helsesituasjon.

Bokstav i: Om barnet har vært utsatt for menneskehandel, overgrep eller omsorgssvikt

Dersom barnet har vært utsatt for menneskehandel, overgrep eller omsorgssvikt kan dette tale for at det gis en «vanlig» tillatelse etter utl. § 38. Dette må også sees i sammenheng med blant annet hvilken påvirkning dette har for barnets fysiske og psykiske helsesituasjon, jf. bokstav c, og barnets behov for stabilitet og kontinuitet, jf. bokstav d.

Bokstav j: Medgått saksbehandlingstid, med mindre barnet selv har bidratt til at saken ikke er avgjort tidligere

Dersom utlendingsmyndighetene bruker lang tid på å avgjøre saken, kan dette tale mot å gi en tidsbegrenset tillatelse. Dette gjelder likevel ikke dersom barnet selv har bidratt til at saken ikke er avgjort tidligere, for eksempel ved å nekte å samarbeide om identitetsavklaring eller bidra med andre opplysninger utlendingsmyndighetene har behov for eller ved å forsvinne fra mottak for så å dukke opp igjen.

Vurderingen skal knyttes opp til forvaltningsloven § 11 a om at forvaltningen skal forberede og avgjøre saker «uten ugrunnet opphold». Hva som i det enkelte tilfelle er

forsvarlig saksbehandlingstid vil variere med sakens art, omfang, tilgjengelige ressurser mv., jf. også A-63/2009. Det må blant annet sees hen til hva som er gjennomsnittlig saksbehandlingstid for denne type saker på vedtakstidspunktet. Ved vurderingen av hva som er forsvarlig saksbehandlingstid, kan det videre sees hen til barnets alder på søknadstidspunktet og konsekvensene av lang saksbehandlingstid for den enkelte.

3.2.2 Utlf. § 8-8 tredje ledd

Nytt tredje ledd synliggjør at det skal være forsvarlig ut fra hensynet til barnets beste å gi en tidsbegrenset tillatelse etter utlf. § 8-8. Etter barnekonvensjonen artikkel 3 skal barnets beste være et grunnleggende hensyn ved alle avgjørelser som berører barn. Dette er uttrykkelig fastslått i lovens § 38 tredje ledd når det vurderes om det er grunnlag for å gi oppholdstillatelse etter § 38, men gjelder også ved vurderingen av om det kan gis en tidsbegrenset tillatelse etter utlf. § 8-8. Konvensjonen fastslår ikke at dette hensynet skal tillegges avgjørende vekt. Andre hensyn kan i utgangspunktet tillegges like stor eller større vekt. Departementet presiserer at å legge avgjørende vekt på andre hensyn alltid må være forsvarlig ut fra hensynet til barnets beste.

Det følger av utlf. § 17-1 a at det i vedtak som berører barn, skal fremkomme hvilke vurderinger som har vært foretatt av barnets situasjon, herunder hvordan hensynet til barnet beste er vurdert.

4. MIDLERTIDIG BESTEMMELSE OM NY BEHANDLING FOR UTLENDINGER SOM HAR FÅTT TIDSBEGRENSET OPPHOLDSTILLATELSE ETTER FORSKRIFTENS § 8-8

For å følge opp anmodningsvedtak nr. 25 er det vedtatt en ny, midlertidig bestemmelse i utlf. § 8-8 a om at utlendinger som oppfyller vilkårene Stortinget har satt, får rett til ny behandling. Den nye behandlingen innebærer at de det gjelder vil kunne fremsette en ny asylsøknad til UDI, og få denne behandlet av UDI og ev. UNE. Bestemmelsen er midlertidig og kan oppheves når sakene som omfattes er ferdigbehandlet.

4.1 Hvem har rett til ny behandling?

Vedtak etter 1. oktober 2016

I tråd med ordlyden i anmodningsvedtaket er det bare personer som har fått *vedtak* etter 1. oktober 2016 som er omfattet av retten til ny behandling. Dette betyr at utlendinger som har bedt om omgjøring og som har fått opprettholdt vedtak fattet før 1. oktober 2016 i form av en *beslutning* etter denne datoen, ikke er omfattet.

Videre er det siste vedtak i saken som er avgjørende. Dette betyr at retten til ny behandling omfatter de som 1) har fått vedtak i UDI etter 1. oktober 2016 (der vedtaket ikke er påklaget innen klagefristen, eller er påklaget, men hvor UNE ikke har ferdigbehandlet eller realitetsbehandlet klagen) og 2) har fått vedtak fattet i UNE etter 1. oktober 2016 (selv om UDI da kan ha fattet sitt vedtak før dette).

En del enslige, mindreårige asylsøkere som har fått tidsbegrenset oppholdstillatelse etter utlf. § 8-8 av UDI har påklaget vedtaket, men har så forsvunnet og befinner seg på ukjent sted. I disse tilfellene vil UNE på vanlig måte ikke ha realitetsvurdert klagen, men har avvist den på formelt grunnlag fordi klageren må anses å ha forlatt landet. Det presiseres at utlendinger med slike formelle avvisningsvedtak er omfattet av retten til ny behandling.

Henvist til internflukt

Det er et vilkår for å ha rett til ny behandling at utlendingen uttrykkelig er blitt *henvist til internflukt* i vedtaket, jf. utlf. § 8-8 a første ledd første punktum.

Dette betyr at utlendinger som ikke uttrykkelig er henvist til internflukt ikke er omfattet. Utlendinger som har bodd hele eller store deler av sitt liv i andre land enn det land vedkommende er statsborger av og som dermed ikke har et spesifikt hjemsted i hjemlandet retur er vurdert opp mot, vil ikke være henvist til internflukt. De vil dermed ikke være omfattet av retten til ny behandling.

Videre vil utlendinger som er blitt henvist til internflukt av UDI, men hvor UNE etter en klagebehandling mener at vedkommende kan returnere til hjemstedet, ikke ha rett til ny behandling etter utlf. § 8-8 a. Ulikt resultat i UDI og UNE kan for eksempel skyldes ulik vurdering av sikkerhetssituasjonen på hjemstedet eller av utlendingens troverdighet.

I enkelte tilfeller kan vurderingen av den generelle sikkerhetssituasjonen på utlendingens hjemsted ha endret seg etter at utlendingens asylsøknad ble behandlet. Det presiseres at det i disse sakene vil være avgjørende for å ha rett til ny behandling etter utlf. § 8-8 a hvorvidt det i vedtaket er blitt henvist til internflukt.

Utlendinger som befinner seg i utlandet

Departementet presiserer at utlendinger som befinner seg i utlandet, fordi de har forlatt Norge på egenhånd eller har blitt uttransportert, skal være omfattet av retten til ny vurdering, jf. utlf. § 8-8 a første ledd tredje punktum. Dette gjelder likevel ikke utlendinger som har fått oppholdstillatelse i et annet land som deltar i Dublin-samarbeidet, jf. utlf. § 8-8 a tredje ledd bokstav a. Det presiseres at de som har søkt om oppholdstillatelse i et annet Dublin-land, men som ennå ikke har fått avgjort søknaden, er omfattet av retten til ny vurdering. Det samme gjelder de som ev. har fått avslag på sin søknad om oppholdstillatelse i annet Dublin-land.

I utlf. § 8-8 a første ledd slås det fast at ny søknad kan fremsettes fra utlandet.

Utlendinger som kan utvises

Utlendinger som er utvist eller kan utvises etter utl. § 66 første ledd bokstav b, c eller e eller § 67 har ikke rett til ny behandling. Dette følger av utlf. § 8-8 a tredje ledd bokstav b.

Utlendingen må selv fremme søknad om ny behandling for UDI innen 90 dager

Det fremgår av utlf. § 8-8 a første ledd annet punktum at utlendingen selv må søke om ny behandling senest 90 dager etter at bestemmelsen er trådt i kraft. Søknaden skal fremmes for UDI. UDI vil utarbeide et eget skjema for søknad etter utlf. § 8-8 a. Det er imidlertid ikke noe vilkår for ny behandling at utlendingen benytter dette skjemaet.

4.2 Nærmere om saksbehandlingen

Utgangspunktet for den nye behandlingen

Den nye søknaden innebærer at utlendingsmyndighetene må foreta en ny vurdering av beskyttelsesbehovet, jf. lovens § 28. Dersom utlendingen ikke fyller vilkårene for beskyttelse, skal det vurderes om det er grunnlag for oppholdstillatelse etter utl. § 38. Ved vurderingen etter begge disse bestemmelsene skal utlendingens alder på tidspunktet for UDIs opprinnelige vedtak legges til grunn. For øvrig skal vurderingen ta utgangspunkt i situasjonen slik den er på tidspunktet for den nye behandlingen. Det skal tas hensyn til nye opplysninger av betydning for vurderingen, for eksempel nye opplysninger om nettverk eller helsesituasjon.

For utlendinger som fortsatt er under 18 år på tidspunktet for den nye behandlingen skal saken behandles etter utlf. § 8-8, slik den lyder etter 22. januar 2018. Det presiseres at det skal foretas en vurdering av om utlendingen fortsatt anses å være uten forsvarlig omsorg ved retur, jf. ovenfor om at det skal tas hensyn til nye opplysninger av betydning for vurderingen. Selv om utlendingens alder på det opprinnelige vedtakstidspunktet skal legges til grunn, er det ikke aktuelt å gi en tidsbegrenset tillatelse etter utlf. § 8-8 til utlendinger som nå er over 18 år. For utlendinger som er over 18 år på tidspunktet for den nye behandlingen og som ikke har et beskyttelsesbehov, vil alternativene være «vanlig» oppholdstillatelse etter lovens § 38 eller avslag.

Utlendingsmyndighetene må gjøre de undersøkelser de mener er nødvendige, jf. forvaltningsloven § 17 og kravet om at forvaltningen skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes.

Saker hvor vilkårene for ny behandling ikke er oppfylt

Søknader fra utlendinger som ikke fyller vilkårene for ny behandling kan avvises. Avvisningsvedtaket kan påklages til UNE.

Innvandringsregulerende hensyn

Innvandringsregulerende hensyn vurderes og vektlegges på vanlig måte, jf. utl. § 38 fjerde ledd. Det kan for eksempel dreie seg om straffbare forhold eller ulovlig opphold. Det kan også ha tilkommet nye opplysninger, som innebærer at det nå foreligger motstridende opplysninger om alder og identitet, eksempelvis i saker hvor UDI har mottatt melding om at vedkommende har søkt beskyttelse i et annet Dublin-land og gitt andre opplysninger der.

Utlendinger som befinner seg i utlandet

For utlendinger som befinner seg i utlandet, bør utgangspunktet være at utlendingsmyndighetene behandler saken mens utlendingen fortsatt er i utlandet. Utlendingsmyndighetene kan imidlertid vurdere konkret om det i den enkelte sak er nødvendig at utlendingen er fysisk tilstede, for eksempel for å kunne foreta nytt intervju eller for å delta i nemndmøte med personlig fremmøte, og ev. hente vedkommende tilbake til Norge.

Klagerett

UDIs vedtak kan påklages til UNE.

Fritt rettsråd

Personer som har rett til ny behandling etter utlf. § 8-8 a skal gis fritt rettsråd tilsvarende gjeldende regelverk for enslige, mindreårige asylsøkere. Dette gjelder også for personer som nå har fylt 18 år. Det betyr at alle som har rett til ny behandling gis fritt rettsråd uten behovsprøving både i forbindelse med saksbehandlingen i UDI og ved negativt vedtak fattet av UDI, jf. utlf. § 8-8 a fjerde ledd. . Det presiseres at dette også gjelder for utlendinger som befinner seg i utlandet.

Oppnevning av representant

Personer som fortsatt anses for å være under 18 år på tidspunktet for ny søknad etter utlf. § 8-8 a skal på ny få oppnevnt en representant i henhold til bestemmelsene i utlendingsloven kapittel 11 a. Dette gjelder bare for utlendinger som befinner seg i Norge, jf. utl. § 98 a.

Dekning av reiseutgifter

Personer som befinner seg i utlandet og som etter en ny vurdering får oppholdstillatelse i Norge, skal få dekket reiseutgifter for retur til Norge. Det samme gjelder i de tilfellene hvor UDI/UNE ser behov for at utlendingen er fysisk tilstede i forbindelse med saksbehandlingen.

Instruks om utsatt iverksetting

Justis- og beredskapsdepartementet har gjennom GI-16/2017 – *Instruks om å utsette iverksettingen av vedtak* av 14. november 2017 instruert UDI og UNE om inntil videre å utsette iverksettingen av vedtak til utlendinger som har hatt oppholdstillatelse i medhold av utlf. § 8-8, som i vedtaket er henvist til internflukt, og vedtaket er fattet 1. oktober 2016 eller senere. Denne instruksjonen ble gitt i påvente av forskriften her og bortfaller 90 dager etter forskriftens ikrafttredelse, dvs. 2. mai 2018. Innen denne dato må alle som ønsker ny behandling ha fremsatt søknad om dette, jf. utlf. § 8-8 a første ledd annet punktum. Det bemerkes for ordens skyld at det å ha fått utsatt iverksetting i seg selv ikke gir rett til ny behandling. Det avgjørende er om utlendingen fyller vilkårene for ny behandling etter utlf. § 8-8 a.

Prioritering av sakene

UDI og UNE skal prioritere behandling av saker etter utlf. § 8-8 a. Innenfor denne porteføljen skal sakene til utlendinger som er tvangsreturnert prioriteres.

Med hilsen

Nina E. D. Mørk (e.f.)
avdelingsdirektør

Kaja Kolvig
seniorrådgiver

Dokumentet er godkjent og sendes uten signatur

Vedlegg: Endringsforskrift av 22. januar 2018

Kopi med vedlegg: Arbeids- og sosialdepartementet
Utenriksdepartementet
Politidirektoratet